

Tlumiče

Když jsem v roce 2017 sepisoval svůj první článek na téma použití tlumičů při lovu, byl z toho vlastně skandál, že si troufnu psát o takovém kacírství. Jelikož jsem měl v průběhu roku příležitost se ochomýtnout okolo přípravy tzv. *zombie novelty* zbrojního zákona, která nedávno vstoupila v platnost, tušil jsem, že spolu s implementací euroněsmyslů udělají naši politici také něco pro české střelce a myslivce, a to úplné vypuštění noktovizorů ze zakázaných doplňků a změnu zařazení tlumičů z kategorie A do C.

Velmi přesně si pamatuji na rozhořčené reakce některých kolegů nad fotografiemi z mých loveckých výprav do zahraničí. Mnohými méně informovanými, kteří se s tlumičem setkali pouze v literatuře nebo ve filmu (a to bez ohledu na věk), může být tlumič hluku na lovecké zbraní považován za zhmotněné zlo a pytláctví vtělené do *relativně jednoduchého* výrobku a na to naváže oslí můstek – *kdo má tlumič, ten pytláčí, na co by to jinak měl, právo-datný myslivce to na nic nepotřebuje...* Toto ryze české, možná česko-slovenské lidové bájesloví pramení zejména z neznalosti toho, čeho je tlumič na dlouhé kulové zbraní reálně schopen.

Ve zbytku Evropy jsou tlumiče v současné době spíš v tichosti povolovány, a to i tam, kde bychom to byli bývali nečekali, jako například v některých spolkových zemích Německa, kde je jinak zbraňová legislativa extrémně přísná.

Neboť ti, kteří lumpárny páchat chtěli, si je už opatřili jinak.

Problematiku tlumičů a jejich použití je třeba rozdělit v zásadě na skupinu *nadzvukovou*, tedy běžné lovecké a velká část sportovních zbraní s nadzvukovou rychlostí střely, a skupinu *podzvukovou*, kam z běžných loveckých a sportovních zbraní patří tak maximálně malorážka se střelivem subsonic či některé pistole a karabiny na pistolový náboj.

Tlumiče a nadzvuková rychlost střely

Z fyzikální podstaty vzniku hluku při výstřelu vyplývá skutečnost, že utlmit lze pouze zvuk výstřelu – expanzi plynů na ústí. Supersonický třesk střely utlmit nelze a slyšitelný bude vždy, přičemž tento zvuk se šíří kolmo k dráze letu střely po celou dobu jejího letu nadzvukovou rychlostí.

Paradoxem je pak situace, kdy dvě osoby, stojící od sebe například 20 m, po-

kud mezi nimi proletí nadzvuková střela, mohou snadno nabýt dojmu (pokud neuvidí další projev střely, jako například dopad), že bylo střeleno ze dvou různých směrů. Pravda přitom bude o 90° jinde, než by ji oba čekali. Při lovu s tlumičem se mi opakovaně stalo, že ostatní nezařazená zvěř odbíhala naprosto jinými směry, než je obvyklé při střelbě bez tlumiče, často se rozběhla i proti mé vlastní pozici, protože v závislosti na vnímání aerodynamického třesku a hluku způsobeného dopadem střely (ať již do jiného kusu zvěře, nebo za ním do země při prostřelení) měla dojem, že se něco děje spíš za ní, než před ní.

Můžeme tlumit pouze expanzi plynů na ústí hlavně a je potřeba se podívat, čeho je dnes vlastně moderní tlumič schopen (nebudeme řešit plechovku od barvy s drátěnkami, olejový filtr či jiné domácí produkty). Jde o to reálně vyhodnotit, zda při použití tlumiče na